

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Petr TOMÍČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

Brno, 23. 1. 2023
sp. zn. Zin 4/2023

T. R.
POSTE RESTANTE
Cukrovarská 2/27,
196 00 Praha 9 – Čakovice
XY@gmail.com

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“)

Vážený pane R.,

Nejvyšší soud jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 informačního zákona obdržel dne 11. 1. 2023 Vaše podání, u něhož se podle vlastního obsahu jednalo o dotaz podřaditelný pod režim informačního zákona, proto bylo dané podání zaevidováno pod spisovou značku vide supra (dále jen „projednávaná žádost“).

Projednávanou žádost – podání č. 590/2023 – obdržel povinný subjekt v následujícím znění (povinný subjekt pro úplnost dodává, že autentickou kopii projednávané žádosti obdržel povinný subjekt znovu dne 19. 1. 2023 – podání č. 1015/2023):

„Předmět: Žádost o informace ze dne 11.01.2023 dle zák.č.106/1999 Sb.

Vrchní soud v Praze a Nejvyšší soud ČR

předseda soudu

Žádost o informace ze dne 11.01.2023 dle zák.č.106/1999 Sb.

Sdělte pod jakou sp.zn. a který senát projednává návrh na delegaci věci a námitku vyloučení soudce z řízení ve věci OS P1 19 C 94/2018. Uvedte vždy den přidělení věci zvlášť a dne nápadu věci na soud zvlášť.

Informace požaduje žadatel poskytnout elektronicky e.mailem ve lhůtě kratší než 15 dní na e.mail: XY@gmail.com .“

K projednávané žádosti povinný subjekt poskytuje informaci, že předmětný procesní spis Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 19 C 94/2018, se aktuálně nenachází u Nejvyššího soudu. Z jistého pohledu se tak předmět projednávané žádosti dostává mimo působnost povinného subjektu, po zvážení všech okolností nicméně dospěl povinný subjekt k závěru, že řádným vyřízení bude poskytnutí předkládané informace. Předložení spisu není uvedeno jak v databázi Nejvyššího soudu („systém ISNS“), tak ani nevyplývá z veřejně dostupné aplikace Ministerstva spravedlnosti „Infosoud“.

Pro úplnost a pro případné budoucí žádosti povinný subjekt dodává, že v rovině informačního zákona není možné ze strany povinného subjektu činit žádné úkony, vyjma „prostého“ poskytování existujících (již zaznamenaných) informací. Povinný subjekt dodává, že pokud se tedy žadatelé domáhají vyřízení konkrétního podání jako žádosti o informace ve smyslu informačního zákona, nemůžou očekávat jiný způsob vyřízení, než zodpovězení těch dotazů, které lze relevantně podřadit pod režim informačního zákona, a tedy je i v tomto právním režimu vyřídit (poskytnutím informací, odkazem na zveřejněné informace, odložením žádosti či jejím odmítnutím na základě konkrétních právních důvodů, které stanovuje informační zákon). Pracovníci oddělení styku s veřejností, kteří jsou příslušní k vyřizování informačních žádostí, tak nemůžou činit jakékoli jiné úkony či k žádostem zahajovat nějaká „šetření“, jejichž prostřednictvím by povinný subjekt (např. podle přesvědčení žadatele) měl prověřovat konkrétní skutečnosti či zajišťovat nápravu věcí v žadatelově sféře zájmů.

Nejvyšší soud může postupovat toliko v mezích zákonem svěřených pravomocí a nemůže tedy zcela libovolně jednat mimo zákonem vymezený rámec. Žádost o informace podle informačního zákona není právní nástroj, za jehož využití by bylo možné daný povinný subjekt „vtáhnout“ do aktivního řešení konkrétní životní situace, kterou daný žadatel potřebuje řešit. Povinné subjekty musejí respektovat zákonem vymezené kompetence – svoji pravomoc a působnost, tedy (volně řečeno) „co mohou řešit a za použití jakých nástrojů“.

Povinný subjekt musí opakovaně konstatovat, že Nejvyšší soud jako orgán moci soudní nemůže poskytovat právní služby či dále vysvětlovat texty soudních rozhodnutí či jiných dokumentů. Pokud by uvedené služby po Nejvyšším soudu byly přesto žádány, musela by být taková žádost odmítnuta jako nepřipustný dotaz na (právní) názor povinného subjektu. Informační zákon nestanovuje povinnost vyjadřovat názory či zaujímat stanoviska ke konkrétním otázkám, které jsou v (individuálním) zájmu jednotlivých žadatelů o informace.

Povinný subjekt dále opakovaně upozorňuje také na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 10 As 117/2014, ve kterém tento soud připomněl, že žádost o poskytnutí informací není specifickým opravným prostředkem, jehož prostřednictvím by měl žadatel brojit proti rozhodnutím či postupům orgánů, s nimiž nesouhlasí.

Závěrem povinný subjekt opět konstatuje, stejně jako v případě mnohých dřívějších žadatelových žádostí podle informačního zákona, že projednávaná žádost byla vyhodnocena v souladu s Organizačním řádem Nejvyššího soudu (dostupný z níže uvedeného odkazu), i v souladu s vlastním obsahem podání, jako žádost o informace podle informačního zákona, proto byla tato podání zařazena do rejstříku „Zin“ a nikoliv do rejstříku „S“ předsedy Nejvyššího soudu. Organizační řád Nejvyššího soudu ukládá jednoznačnou kompetenci vyřizování žádostí podle informačního zákona oddělení styku s veřejností (důraz doplněn):

„Oddíl 4 Oddělení styku s veřejností

§ 35 Vedoucí oddělení styku s veřejností

(1) Vedoucí oddělení styku s veřejností zejména:

c) plní úkoly vyplývající ze zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů,

d) je oprávněnou úřední osobou ve smyslu § 15 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vydává rozhodnutí podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, “

Povinný subjekt doplňuje, že respektuje volbu žadatelů, kteří mají plně ve svých rukou, jakým formálním rámcem se jejich žádost bude řídit. Pokud se žadatelé domáhají informací podle informačního zákona, nemůžou pak účinně namítat, že by tuto žádost mělo vyřizovat jiné oddělení či přímo jiná konkrétní osoba, která k tomu podle interních předpisů (v případě povinného subjektu se jedná o výše citovaný Organizační řád) není příslušná.

Závěrem považuje povinný subjekt za vhodné upozornit, že zákonným označením Nejvyššího soudu je od 1. 4. 2002 podle § 10 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, „Nejvyšší soud“, tedy nikoli např. „Nejvyšší soud České republiky“, „Nejvyšší soud ČR“ či „Nejvyšší soud v Brně“ nebo „Nejvyšší soud Brno“.

Poučení: Proti způsobu vyřízení žádosti je možné podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů ode dne doručení. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu, který řízení k projednávané žádosti vedl v prvním stupni.

Pro správné určení počátku výše uvedené lhůty Vás povinný subjekt zároveň žádá o zpětné potvrzení přijetí odpovědi zpětně do e-mailu odesílatele.

S pozdravem

Mgr. Petr Tomíček
vedoucí oddělení styku s veřejností,
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona